

Vredesdag 17 september 2023

Lezing: Jezus Sirach 27,30-28,7 Overweging 1

Zusters en broeders

In deze eerste lezing van Jezus Sirach, geschreven rond 200 voor Christus, is een boek vol levenswijsheid, vaak verwoord in spreuken of korte teksten over een bepaald onderwerp. Goed of kwaad worden er tegenover elkaar gezet, spreken en zwijgen, rijk en arm, evenals leven en dood. Een mens moet steeds kiezen. Levenswijsheid kun je volgens, de auteur door goed te luisteren, te overdenken, inzicht te vergaren en de geboden van de Heer te volgen.

Vandaag gaat het over een van de gevaren die het geluk van een mens bedreigen: de wrok of wraakzucht genoemd. We stellen ons hierbij vragen, maar er zijn ook stellingen die beginnen met denk aan als waarschuwingen om goed te bedenken hoe je moet handelen.

Misschien sluit dit juist aan wat Tjeu ons vorige week voor hield, als mens ben je verantwoordelijk voor de ander. Maar de ander mag daarop antwoorden, het is niet zomaar aannemen nee, het vraagt van ons een antwoord, wil ik mijn verantwoordelijkheid voor de ander bij mij zelf toelaten en het ook daadwerkelijk voor-leven.

Net zoals je vergeving en barmhartigheid alleen kunt ervaren als je vergevingsgezind en barmhartig kunt zijn voor je naaste. Alleen dan zal de Heer je zonden kwijt schelden. Het gebod van de Allerhoogste is immers de naaste lief te hebben als jezelf. De Allerhoogste openbaart zich onmiddellijk in de omgang van mensen met elkaar. Dus we moeten elkaar niet vergeven als reactie op Gods mildheid jegens ons: nee, het vergeven van mensen is het vergeven van God. Een daad van barmhartigheid jegens een arme is een weldaad van God.

Het begrip God is ten nauwste verbonden, met ons vermogen om belangeloos te zijn. Als God uit onze cultuur verdwijnt, wordt de bodem onder de liefde weggeslagen. Als hij uit ons beeld verdwijnt, wat min of meer steeds meer gebeurt in een wereld die geleid wordt door rationalisme en materialisme lopen wij het risico om niet meer te zien dat hij de zin is, niet de

oorzaak. God zegt niet waardoor we bestaan, maar waarom en waartoe. Het vergeven van God en de mildheid van mensen. Het is een en hetzelfde gebeuren. De mildheid van een mens is Gods mildheid. Elkaar vergeven is geen moeten, maar het is onze ultieme mogelijkheid om Christus toe te laten. God vergeeft niet door ons, maar hij is in ons vergeven. Amen.